

[Johan Asmussen.]

dommes vedkommende gå tilbage — om det skal være 1 år eller 2 år tilbage, det kan man prøve at finde ud af — og så sige: dér bliver vi stående ved den gamle procent, ved 3 pct.

Hvor det drejer sig om huse, der er blevet vurderet inden for det sidste års tid, har man vel sat vurderingen op til nogenlunde eller måske fuldstændigt de priser, som vil blive sat nu ved vurderingen pr. 1. august, og da kan der selvfølgelig ikke være nogen mening i at lægge en 25 pct.s forhøjelse på; men så kan man jo beholde den gamle procent fra sidste år. Det forekommer mig, at en sådan fremgangsmåde netop vil løse den opgave, som man må stille sig, og som jeg må erkende er rimelig at stille, og som også på en eller anden måde bør løses.

I øvrigt kan man jo ikke behandle det spørgsmål uden i nøje sammenhæng med fastsættelsen af formueskattegrænsen, og dér må jeg fuldt ud slutte mig til de udtalelser, der er fremsat både af det ærede medlem hr. Foged og af det ærede medlem hr. Haunstrup Clemmensen, at dér må vi højere op. Hvis der skal være rimelighed i det — og det går jeg ud fra at den højt-ærede finansminister også synes der skal — så er de forslag, der har været antydnet noget om, for ringe. Vi må op sådan, at den procent, man fastsætter, balancerer med de ejendomsforhøjelser, forhøjelser af ejendomsværdi, der her er tale om, ganske bortset fra hvad man i øvrigt kan sige om formuebeskatning.

Må jeg så til slut i denne forbindelse sige noget om hele den baggrund, som fastsættelse af lejeværdi i egen bolig har. Nu opererer vi jo her på grundlag af det system, vi har, nemlig at der skal fastsættes et beløb for lejeværdi i egen bolig. Og hvis jeg skal tænke sagligt over, hvad der egentlig er rimeligt på det område — og det skal jeg, ikke alene fordi jeg ikke bryder mig om at gøre det anderledes, men også fordi vi lægger særlig vægt på det i mit parti, somme tider kan vi komme til at støde den ene, somme tider den anden, og det er muligt, at jeg også med de bemærkninger, jeg nu er i gang med, vil komme til at støde nogen, men det får så være — hvis jeg skal tænke sagligt om det, er sagen den, at jeg

på det punkt er ganske enig med det ærede medlem hr. Aksel Larsen. Der er ikke nogen saglig rimelighed i, at ens boligudgifter, ens hele indretning af beboelse, skal have noget som helst at gøre med ens indkomstskat. De bør i virkeligheden ud af ejendomsskemaet. Der er sagt og skrevet meget om det, tanken er også fremsat før fra anden side end netop fra socialistisk folkepartis, så det er slet ikke nogen idé, som alene kan fostres dér, det er simpelt hen et resultat, man må komme til ud fra en saglig overvejelse af, hvad der er det rimelige.

Jeg vil henstille til overvejelse, måske fornyet overvejelse, om vi ikke skulle komme bort fra hele systemet, med andre ord, at man ikke skal betale skat af en rent fiktivt skønnet lejeværdi af bolig i egen ejendom. Jeg siger fiktivt, for den er fiktiv, den har sjældent eller aldrig, formodentlig aldrig, haft noget som helst at gøre med, hvad man virkelig ville få ind, hvis man virkelig lejede sit hus ud. Den må væk, den skal man ikke betale skat af. På den anden side kan man naturligvis så heller ikke foretage de fradrag i den, som man gør efter det nuværende system, ikke fuldt ud i hvert tilfælde. Der er her en række problemer. Måske er det rimeligt, at man også efter en sådan ændring i systemet kan fradrage ejendomsskatterne, ikke vedligeholdelsesudgifterne. Og med hensyn til spørgsmålet om renter vil der straks for enhver melde sig problemer, fordi man ved, at de ikke altid kun drejer sig om forrentning af en normal prioritering af boligen, men at det også ofte er sådan, at boligen benyttes som kreditbasis ved belåning til oprettelse af kreditter.

Endelig er der et problem, som det måske kan være vanskeligt at se hvordan man skal klare; men i den forbindelse vil jeg minde om, at i sin tid, da vi havde erhvervsskatten til erhvervskommunen, da havde man et problem, der må have mindet om dette, et problem netop med forrentning af prioriteter i villaen, hvor en del af lånet var normal prioritering og andre lån vedrørte det erhverv, som var belagt med erhvervsskat. Dengang man havde systemet med erhvervsskatten, mener jeg da, at man fandt ud af det på en eller anden måde, og det mener jeg også man ville kunne, hvis